

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 139

гр. Ловеч , 02.03.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ в закрито заседание на втори март,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА
Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно
гражданско дело № 20214300500068 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.413,ал.2 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „Ай Тръст“ ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.”Витоша”146А, вх.В, представлявано от управителя И. Ш., чрез юрисконсулт Весислав Г., против Разпореждане № 952/11.11.2020г., пост.по ч.гр.д.№568/2020г. на РС-Луковит, с което заявлението по чл.410 от ГПК е отхвърлено изцяло. Счита разпореждането за неправилно, незаконосъобразно и необосновано.

Излага,че неправилно съдът приема, че след като едноличен собственик на капитала на дружеството-поръчител „Ай Тръст“ЕООД, е заемодателят „Кредисимо“ЕАД, то на заемателя не е предоставено право на избор и възможност за индивидуално договаряне. Сочи, че при подаване на заявлението по електронен път М. М. М. е имал възможностите: а) да избере необезпечен кредит, б)да предостави банкова гаранция или в)да обезпечи изпълнението на задълженията си към „Кредисимо“ЕАД,като осигури поръчителство от трето,одобрено юридическо лице. Изборът на физическото лице се посочва от него в заявлението-вкл. желаният размер на кредита, видът на кредитния продукт, условията за ползване(дали ще е обезпечен или не), начинът на усвояване и т.н. Общите условия(ОУ) за предоставяне на кредити на „Кредисимо“ЕАД(р-л III,т.12) изрично отразяват,че клиентът може(т.е. има избор) да предостави или не обезпечение. Твърди, че предоставянето на обезпечение не е задължително условие за сключване на договора за кредит и за длъжника няма санкция (неустойка или по-голям размер на лихва), ако избере необезпечен кредит. Обезпечените и необезпечените кредити не се отпускат по различен начин, не са два отделни продукта,а индивидуално уговорени договорни клаузи, които не са пряко свързани с размера на отпускания кредит и условията за погасяване. Сочи,че „Кредисимо“ЕАД не поставя като необходимо условие за предоставяне на потребителския кредит,осигуряването на поръчителство.

Разпоредбата на ОУ дава възможност на потребителя по свой избор да предостави обезпечение. Разликата между обезпечен и необезпечен кредит е само в срока разглеждане на заявлението. Затова счита за неправилно заключението на съда, че длъжникът не е имал право на избор при сключване на договора за кредит, както и всички произтичащи от това изводи.

Позовава се на чл.146, ал.1 от ЗЗП, съгласно която неравноправните клаузи на договорите са нищожни, освен ако не са уговорени индивидуално. По смисъла на разпоредбата индивидуално уговорени са тези клаузи, които не са били уговорени предварително и потребителят е имал възможност да влияе върху съдържанието им. Твърди, че в случая е налице именно индивидуално договаряне, защото при подаване на заявлението кредитополучателят е посочил продукт и условия, при които желае да ползва кредита, в т.ч. и дали желае да ползва поръчител и начин на усвояване. Затова счита, че навлизайки в преценката за неравноправния характер на дължимото по договора за поръчителство възнаграждение, районният съд е нарушил разпоредбата на чл.145, ал.2 от ЗПК, съгласно която при преценката на неравноправната клауза не следва да се съобразява основния предмет и съответствието между цената или възнаграждението от една страна и стоката и услугата, която ще бъде доставена или извършена замяна, при условие, че тези клаузи са ясни и разбираеми.

На следващо място сочи, че наличието на свързаност между „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД не води до нищожност на договора за поръчителство. Двете дружества са самостоятелни юридически лица и имат качеството на финансови институции (с оглед извършваната дейност), вписани в Регистъра на финансовите институции по чл.3а, ал.1 от ЗКИ при БНБ. „Ай Тръст“ ЕООД извършва дейност по предоставяне на финансова услуга, като извършва гаранционни сделки срещу заплащане. Дружеството предоставя поръчителство не само на клиенти на „Креисимо“ ЕАД, а и на други физически и юридически лица. Соци, че такъв е сключило и с М.М., като е изпълнило задължението си по договора, поради което му се дължи възнаграждение.

Счита, че предварителното одобрение на поръчителя от кредитора не прави договора за поръчителство част от този по кредит, нито води до недействителността му по отношение на длъжника.

Не споделя и становището на съда за нарушение на изискването за оценка на платежоспособността на длъжника от страна на „Кредисимо“ ЕАД. Излага, че обезпечението не е свързано с оценката на клиента. Процесът на проверка на кредитоспособността на кредитополучателя се извършва въз основа на информация, получена от кредитополучателя за липса на задължения и съдебни производства, също и проверки в Централния кредитен регистър на БНБ, НОИ, Регистъра на МВР за валидност на лична карта и друга база данни, до която кредиторът има получен достъп. Оценката се извършва от „Кредисимо“ ЕАД преимуществено въз основа на автоматизирано обработване на личните данни на кредитополучателя, вкл. профилиране. Всички проверки се извършват с цел проверка на самоличността и кредитоспособността на потребителя. Това е посочено в т.1 от р-л IV- „оценка на кредитоспособността на кредитополучателя. Одобряване на заявлението“ от ОУ на „Кредисимо“ ЕАД и е законово регламентирано в чл.16 от ЗПК.

Изтъква, че възнаграждението за поръчителство е насрещна престация за заявителя, дължима за предоставената от него гаранционна услуга за обезпечаване като поръчител на задълженията на длъжника по договор за кредит. Акцентираща, че възнаграждението на „Ай

Тръст“ЕООД се дължи само за периода, в който се ползва услугата-т.е. предсрочно погасяване на задължението на длъжника води до недължимост на плащане по услугата за поръчителство за бъдещ период. Затова общият разход за услугата на заявителя е в пряка зависимост от поведението на длъжника и плащанията по кредита.

Пояснява, че уговореното възнаграждение за услуги не попада в обхвата на общия разход по кредита, съгл. §1, т.1 от ДР на ЗПК. В конкретния случай с договора за поръчка „Ай Тръст“ЕООД се е задължило да отговаря пред кредитора солидарно с длъжника за изпълнение на задълженията му по договора за кредит и всички последици от неизпълнението му. Това обуславя вече изложения извод за нарушение на нормата на чл.145, ал.2 от ЗЗП при извършената от съда проверка за неравноправна клауза в договора. Пзовава се на съдебна практика.

По изложените съображения моли да се отмени обжалваното разпореждане и уважи заявлението изцяло. Моли да се присъдят и направените в заповедното и настоящето производства разноски.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 25.11.2020г., а жалбата е подадена на 03.12.2020г.-т.е. с пазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема, че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч.гр.д.№568/2020г. по описа на РС-Луковит писмени доказателства, становището на жалбоподателя и направените уточнения, съдът намира за установено следното:

На 12.10.2020г. пред РС-Тетевен е подадено заявление, по което е образувано ч.гр.д.№ 616/2020г. по описа на съда. След проверка по чл.411, ал.1 от ГПК съдът е констатирал, че не е компетентен да разгледа делото и го е изпратил по подсъдност на РС-Луковит.

Пред РС-Луковит е образувано ч.гр.д.№568/2020г.

Предмет на делото е вземане на „Ай Тръст“ЕООД срещу М. М. М. с настоящ адрес в с.Торос, Ловешка област, състоящо се от главница от 500лв. по Договор за предоставяне на потребителски кредит с №1210943, сключен на 08.10.2019г. с „Кредисимо“ЕАД заедно със законната лихва от подаване на заявлението до изплащането на сумата, 31.29лв.-административни разноски, 88.44лв.-възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство. Претендира и договорна лихва по договора за кредит в размер на 52.70лв., за периода от 08.01.2019г. до 10.06.2019г., лихва за забава по договора за кредит в размер на 79.15лв. за периода от 11.02.2019г.-17.09.2020г. и лихва за забава по договор за поръчителство в размер на 36.58лв. за периода от 11.02.2019г. до 17.09.2020г. Претендира присъждане и на направените разноски-държавна такса от 25лв. и юрисконсултско възнаграждение от 50 лв.

В т.12 заявителят е изложил обстоятелствата, от които произтича вземането. Посочил е, че на 08.01.2019г. М.М. е сключил Договор за кредит с №1210943 с „Кредисимо“ЕАД, по силата на който е получил сумата 500лв.и се е съгласил да я върне на 5 бр. вноски по 110.54лв., в срок до

10.06.2019г. Съставен е Погасителен план, неразделна част от договора. Уговорен е фиксиран лихвен процент в размер на 41.24% и годишен процент на разходите(ГПР) от 50%. В р-л X,чл.2 от Общите условия(ОУ) за предоставяне на кредити, също неразделна част от договореностите, страните са се съгласили длъжникът да дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва върху всяка забавена погасителна вноска. В р-л VI,чл.7 от ОУ е уговорено, че длъжникът заплаща всички разноси, свързани с неизпълнението му. В р-л VIII,чл.2.6 от ОУ е уговорено правомощие на „Кредисимо“ЕАД да уведомява длъжника за забавата чрез водене на кореспонденция, изпращане на съобщения, писма и стикери.

На 08.01.2019г. длъжникът М. е сключил и Договор за предоставяне на поръчителство с дружеството-заявител „Ай Тръст“ЕООД. С договора поръчителят се е задължил да сключи договор с трето за процеса лице- „Кредисимо“ЕАД и да отговаря пред него солидарно за изпълнение на всички задължения на длъжника по Договора за кредит. Съгласно чл.3 от Договора за предоставяне на поръчителство заявителят се е задължил да плати всички изискуеми задължения при поискване от кредитора.

На 08.01.2019г. заявителят е сключил с „Кредисимо“ЕАД договор за поръчителство, по силата на който се е задължило спрямо „Кредисимо“ЕАД за всички задължения на длъжника по Договора за кредит. Така „Ай Тръст“ЕООД е изпълнило задълженията си към М.М..

Твърди,че длъжникът не е изпълнил в срок задълженията си по Договора за кредит. „Кредисимо“ЕАД е поканило „Ай Тръст“ЕООД да плати всички изискуеми задължения в изпълнение на сключения договор за поръчителство с уведомление от 21.09.2020г. На 24.09.2020г. „Ай Тръст“ЕООД е погасило дължимите от М.М. на „Кредисимо“ЕАД суми: 500лв.-главница, 52.70лв.-договорна лихва за периода от 08.01.2019. до 10.06.2019г., 79.15лв.-обезщетение за забава в размер на законната лихва и 31.29лв.-извършени административни разноси във връзка с уведомяване и опити за извънсъдебно погасяване на задълженията. Длъжникът е уведомен от поръчителя на електронната поща на 28.09.2020г. за извършеното плащане и встъпване в правата на кредитора „Кредисимо“ЕАД. Длъжникът не е изплатил посочените суми, не е изплатил и възнаграждението по Договора за поръчителство, поради което дължи и лихва за забава на същото.

Отправена е молба за издаване на заповед за изпълнение на задължение по реда на чл.410 от ГПК за горните суми.

Към заявлението са приложени Общи условия за предоставяне на кредити на „Кредисимо“ЕАД,Договор за потребителски кредит №1210943 от 08.01.2019г. с Приложение №1- погасителен план, Договор за предоставяне на поръчителство от 08.01.2019г. между „Ай Тръст“ЕООД и М. М. М. с приложение №1-Пожасителен план, Стандартен европейски формуляр съгласно пр.2 към чл.5,ал.2 от ЗПК, Договор за поръчителство от 08.01.2019г. между „Ай Тръст“ЕООД и „Кредисимо“ЕАД и пълномощно.

С атакуваното Разпореждане №952/11.11.2020г. РС-Луковит е отхвърлил изцяло заявлението,като е приел,че сключването на договора за поръчителство и уговореното в него възнаграждение цели заобикаляне на разпоредбите на чл.19,ал.4 от ЗПК,това е единствената цел за сключване на договора,поради което е приел,че целият договор е нищожен на основание чл.26,ал.1 от ЗЗД. Извода си е мотивирал с подробни съображения по договорните клаузи,приети за нищожни.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за основателна, при следните мотиви.

При произнасянето си съдът съображава, че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410,ал.2 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127,ал.1 и ал.3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, съществуването и изискуемостта му. Съгласно чл. 410,ал.3 от ГПК когато вземането произтича от договор, сключен с потребител към заявлението се прилагат, договорът, ако е в писмена форма, заедно с всички негови приложения и изменения, както и приложимите общи условия, ако има такива.

Съставът намира, че от приложените към заявлението писмени доказателства не може да се направи извод, че е налице подлежащо на изпълнение вземане, тъй като приложеният договор за потребителски кредит не е подписан. Видно от заглавната част кредиторът „Кредисимо“ЕАД е представляван от две лица-заедно двамата изпълнителни директори. В края на договора, в полето за подписи, е въведен единствено „Кредисимо“ЕАД и са положени два подписа от тази страна. Няма подпис от кредитополучателя М.. При липсата на други означения за начина на сключване на договора, следва да се приеме, че се касае за типичните писмени договори, сключвани между страните присъствено. В този смисъл е и нормата на чл.2,ал.2 от приложения, където е предвидено „подписване“ на договора.

Безспорно, съгласно ЗПФУР има възможност за сключване на договори неприсъствено, но при установен ред и начин на обективизиране на съгласието на страните. В настоящият договор не е упоменато, че се касае за такъв вид обвързаност. Нещо повече-такива твърдения не са вписани и в заявлението- в т.12, където заявителят следва да изчерпи всички свои твърдения по основанията на вземането си.

Установеният по-горе порок на договора за потребителски кредит е съществен и влияе и върху акцесорните договорености за поръчителство. С оглед на това съставът приема, че е доказано надлежно встъпване в правата по чл.143 от ЗЗД на заявителя „Ай Тръст“ЕООД, поради което правилно заявлението е отхвърлено изцяло.

По изложените съображения съставът на ОС-Ловеч намира, че обжалваното Разпореждане №952/11.11.2020г., пост. по ч.гр.д.№568/2020г. по описа на РС–Луковит, с което изцяло е отхвърлено заявлението на „АЙ ТРЪСТ“ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“Витоша“№146,страда А,Бизнес център „България“, срещу М. М. М. с ЕГН *****, с настоящ адрес в с.Торос, Ловешка област, ул.“Христо Смирненски“№14, като правилно и законосъобразно, следва да се потвърди.

Затова ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 952/11.11.2020г., пост. по ч.гр.д.№568/2020г. по описа на РС–Луковит, с което изцяло е отхвърлено заявлението на „АЙ ТРЪСТ“ЕООД с

ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“Витоша“№146,страда А,Бизнес център „България“, **срещу М. М. М. с ЕГН *******, с настоящ адрес в с.Торос, Ловешка област,ул.“Христо Смирненски“№14, като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____